

Offerkast Stenberget.

Stenbergsmordet 1915

Tidningen "Kalmar" har måndagen den 20 december 1915 en artikel med rubriken "**Ett ohyggligt mord i obygden - 21-årig flicka våldtagen och mördad**".

Dagen efter kommer Dalpilen med "**Upprörande mord i Grangärde. En ung flicka våldtagen och dödad**".

Det var 21-åriga Elin Viklund från torpet Ekorrbacken vid Frötjärn, en knapp halvmil norr om Nyhammar, som hittades död i snön på lördagseftermiddagen den 18 december.

Elin Wiklund

Läkare och länsman tillkallades vilka bara kunde konstatera att flickan blivit slagen i huvudet, våldtagen samt dödad genom strypning.

Från spåren på platsen, bl.a några blodfläckar i snön vid vägkanten samt strypmärken på halsen, drar man slutsatsen att hon först blivit slagen medvetslös genom ett slag i huvudet med något hårt föremål, sedan släpad 8 m in i skogen där både våldtäkten och strypningen genomfördes.

Initialt misstänktes en okänd person av "luffartyp" som observerats i närheten vid tiden för mordet.

Katarina Nordin skriver på sin hemsida:

Dr Gunnar Furugård, 35 år, och hans kusk Frank Cornelius kommer åkande den 17 december på hundsvotten (en kälke med kuskbock bak). De är på väg till Kullens by, där de skulle på sjukbesök. Det råder skymning och det är kallt och fullt med snö och is, men resor av det slaget är de vana vid. Resan går snabbt eftersom hästen vill fram, förbi Bysjön och Grangärde vidare genom skogen vid Stenberget i Nyhammar.

När de kommer till bron vid Frötjärnsvattnet får de syn på en yngling som står lutad mot räcket. Dr Furugård undrar vad det är för en konstig typ. De kommer fram till Kullen och behandlar den sjuke och far sedan hemåt. När de kommer till platsen där de hade sett mannen, börjar hästen bli konstig, hon skyggar, stegrar sig och försöker vända tillbaka. Kusken kliver av och leder hästen en bit och därefter är hästen som vanlig igen. Dagen efter kallas doktorn till ett dödsfall vid Stenberget av landsfiskalen Murelius. Murelius berättar att en man vid namn Elis Wiklund har kallat dit honom. Wiklund berättar att han hade följt med ett hölass till

Elin hade lämnat hemmet på fredagseftermiddagen vid 16.30-tiden för att gå till poststationen i Nyhammar och hämta familjens post. Dagen var oerhört kall med en temperatur på mellan -30 och -40 oC. Sin vana trogen stannade hon en stund hos familjen Lönn i Stenberget både på bort- och hemvägen för en stunds småprat och säkert också för att värma sig.

Att Elins hemkomst dröjde väckte till en början ingen oro i hemmet då hon hade bekanta i Nyhammar som hon ofta brukade vistas hos. Men när hon inte heller dök upp på lördagsförmiddagen började man bli orolig. En broder till Elin passade då på att följa med en körkarl från Nyhammar som varit till Ekorrbacken för att hämta ett lass hö. I närheten av Stenberget, strax efter bron över Frötjärn gjordes den ohyggliga upptäckten av Elins döda kropp bakom några träd några meter på sidan om landsvägen

Nyhammar och plötsligt fått syn på ett klädbylte. Wiklund fick snart syn på att det var hans 22-åriga syster Elins ulster. Wiklund och körkarlen Axel Andersson hoppade ner och fick se Elin liggande på rygg med pälsmössa och näsduk bredvid sig, men annars var hon fullt påklädd med lite oordnad klädsel. Wiklund fick syn på en cigarettstump av det märke systemern rökte. Wiklund blev väldigt förvånad att systemern hade stannat och rökt eftersom det var trettionio grader kallt kvällen före.

Doktorn undersöker kroppen och kan konstatera att ett mord har skett vid Stenberget. Troligtvis har mördaren först slagit flickan med en sten i bakhuvudet för att därefter strypa henne. De tyckte det var konstigt att ingen hade sett henne tidigare eftersom trafiken på vägen brukar vara livlig. Brodern berättar att Elin hade gått vid 5-tiden från deras hem vid Frötjärnsberget för att hämta posten i Nyhammar, det var det sista gången någon såg henne vid liv förutom mördaren. Doktorn berättar om mannen de hade sett kvällen före och han är säker på att det var mördaren de såg.

Murelius kallar in den ridande polisen som lyssnar med kringströvande män samt luffare, men de hittar inget. Mordspanare från Grangärde, Grängesberg och Ludvika kallas in och de försöker att få Detectiva avdelningen från Stockholm att komma, men de har ej några yrkesmän att tillgå. Ett tag riktar man misstankarna mot Uvbergsmördaren som fortfarande är på fri fot.

En pålitlig ortsbo vid namn August Andersson berättar att han hade sett Elin på mordkvällen tillsammans med en yngling i 20-års åldern och han berättar vidare att det var svårt att känna igen mannen eftersom det var skymning.

Elin jordfästes i Grangärde den 26 december av Anders Magnevill. Han ansåg att vi människor inte lever efter de gamla reglerna, föräldrar tar inte ansvar för sina efterkommande utan låter dom mer eller mindre leva hur dom vill. Många människor ifrån allmänheten är där och

lyssnar på honom. Elin beskrevs som en godlynt och vanlig flicka med normallängd och väldigt slank.

Hon hade arbetat som piga hos patronen på Solbacken i Grangärde, men hela sommaren 1915 hade hon arbetat hos doktorn som sjukvårdsbiträde. Sedan några år tillbaka var hon förlovad och skulle gifta sig i början av 1916.

Dr Furugård berättar efter obduktionen att Elin var med barn. Sockenborna riktar genast sina misstankar på fästmannen som 2 år efter mordet emigrerar till Amerika med en flicka från Grangärde som han hade gift sig med. I det nya landet drabbades han av en sjukdom så att han avled i början på 1940-talet. Det sägs att han på sin dödsbädd skall ha erkänt mordet på Elin, men sekretessen gör att ingen vet säkert. Men en som aldrig tvivlade var Dr Gunnar Furugård som riktade misstankarna direkt på fästmannen. Han var säker på att det var honom de såg på bron mordnatten. Alltsedan 1915 då Elin blev mördad ligger det alltid färskt granris på platsen och det är ingen som vet vem eller vilka som lägger dit det.